

Dödsens våldsamhet igenom laga och uppenbar process intygad, tå then ährebo...

Fronsell, Jonas,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Dödsens Wåldsamhet

Igenom laga och uppenbar PROCESS

Intygad/
Eå

Then Åhreborna och Ångdådla

MADAME

MAD. ELISABETH
SCHULTZ,

Sordom

Provincial- och Stads- Apothecarens

Högwåhlachtade Herrens

Herr IONAS SYNNERBERGS

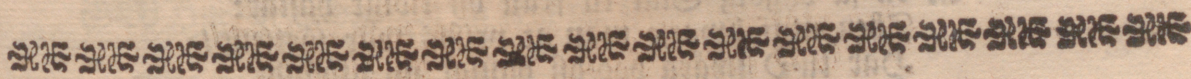
Åiärålskeliga Waka;

Efter en Christelig förd wandel, samt swår, under stort
tålamod, uthårdad sjukdom: uti Gudelig beredelse Sitt
jordiska wandel slutade den 22. Octob. 1731: och theß
andelösa Lekamen med förnämt och hedertwårdt medfölje
til sin Hwilokammur i Åbo Domkyrckia den 28.
derpå fölliande blef beledsagad.

Åf the Sorgbundnas

Tiensförbundnaste Dienare

Jon: Fronsell
V. G.

A B D,

Tryckt uti det Kongl. Boktryckeriet / af F. Phil. Paulssen. 1731.

Pars Læsa.

At jag med allan macht sökt i min stillhet blifwa/
Och af orolighet ei någon orsak gifwa/
Den ringsta dehl mot mig med Rättgång at bry:
Med ett ord: träter sökt i alla tider sty.

Har någon och sä mig gtorde orett / förolämpat /
Tillfogat stort förtret / min wälfärd efterstämpat /
Har jag med andans hielp förqväfde alt bittert mod;
Så at med hwarje man jag än hafst sänja god.

Dech sij! nu kan jag ei / hwad nyligst skiedt / förtiga/
Anskönt min *contra part* för mig skull' buga niga /
Erbuda mig / til en förlikning / gäfwor mång:
Så kan ther med jag knapt försonas denna gång.

Kom fram tu grymma död at stämning emottaga /
För wäld tu öfwat har / wil jag tig nu anklaga:
Och fram för rätta dra / ther tu förswara skal /
Hwi tu i thetta hus förstört har glädie all.

En Mannen ropar här af hiertat fast bedröfwat,
Min LISA, liustwa Wän / har döden mig beröfwat /
Han förr en Bärla ock för mig nedgrafwet har;
Min förra Makas lif med wäld han och affkar.

Här hör jag jämwäl siu af Barnen klagligt låta /
Som för titt swära wäld ha förr måst sorgligt gråta /
Måst resor twenne / ty för fem tu Fadren ryckt
Har bort / och alla siu med Modrens död nu tryckt.

Här måst en ensam Man för tins skuld mycket lida /
Bland annat jämwäl tä / när barnen börja qwida:
Säg Fader / har tu ock wär Wörkär nu bortgiömt /
Ell' har Hon som wär Fahr den förra från of rymt.

I sanning kan jag tig för wäld och orätt lasta /
At en så dygdig Siäl tu från of tidigt hastar:
Then utaf hwarje man at prisas war förtient /
Har tu D swära död of hastigt nu afhändt.

Här

Här giordes Tig motstånd af thet som Herren låna
Har räcktis til lifwets längd / at of thet af betiena:
Mot sjukdom och titt hot / här war ett apotbek,
Men sij tu brukar jämt med wäld tin gamla strel.

Nu thet för swara mig för gierning tu bedrifwit
Har uti thetta hus / thet tu med wäld inkiswit /
Och både Fahr och Barn betaget allan frögd:
Tbet är en sak / hwar för tu nepst bör ha och blygd.

Pars lædens.

Jag tänckte mig i frid mitt embet få förwalta /
Men ei af nöden haa ont en *Process* anstalta
Här finner jag en Man som stämning äth mig gier /
Och wil jag swara skal hur jag mig nu betar.

Uti sin *Citation* han mycket mig förkastar /
För orätt / öfwerwäld enkannerlig mig lastar:
För gier jag nu med wäld i werlden alt far fram /
Hwar för / som han tror / jag skal bestå med skam.

In för en Dommare / thet Han wil fast betyga
At jag har orätt giordt / med stähl och wittnen dryga;
Men gif på hur det går / jag tror han sin dehl får /
Och från then Dombstohl bort med mindre ord wist går.

Berätta wil jag nu at jag med stähl borttaget
Then som med sjuklig Krop en rundan tid städz dragets /
I thy för ktempor fri Hon näpplig leswa fick
Nån dag / med sidsta Man sen Hon i fången gick /

Märck thet tu känd part, tu må ei mycket prata /
Then tiensit som jag har giordt dig bör alzintet rata /
Ty tu måst weta thet at wiggen måste gå
Then wäg / som klubbhan starck med altwar drifwer på.

Besinna och så thet om tu tin GUD förtretar /
Så at för owet titt til wrede han blir retad /
Och mig then machten gier jag dig hemsökta får /
Tro säkert inuan kort jag och så om dig vär.

Therjemte west tu bäst / hur troget hon månd bedia
Som nu affomnad är / at Henne ro skull städias:
Och om des plågor's hat ei sachtas kunde här /
At Hon war hel förnögd få hamn i Himlen skär /

Ther Hon med gamman stor sin Jesum / som från wäda
Har Hennes Siäl förlöst / med ögon skulle skada
Sehn jag / som fordom skedt / min tiensit först hade giordt /
Et något öfwerwäld tu ta af mig förspott.

Deus rerum omnium justissimus arbiter.

Jed stor förundran man måst dagelig förspörja /
Hur af otidig sorg en dehl nu wilja börja
At klaga sig / när alt ei går som han thet wil /
Min wägar mången ta at måstra biuder til.

Här vågar en ock nu mot dödsens yibl och skäcka
Beswära sig? han wil en sak helt dierst försäcka
Emot then arma döb / som efter wiljan min
Har fört en siuklig kropp / til ro och hwilan sin.

Här föregifwes thet til skähl med annat mehra /
Han bort en Waka ryckt / en Mor från Barnen flera:
Utaf sin swaghet städz så dömmes lött och blod /
Som äftwen thenna sak ei bättre jag förstod.

Men hör / tu som så hårdt på dödsens macht wil klandra /
Wet tu jag är en GUD / som kan al ting förändra /
Med annat hugna Man och Barnen glädia wist;
Så at på ingen ting the klaga sku nå'n brist.

Stius Fader uti mig the aldrig sku förfara /
Om the mig lita til / för them jag ei wil spara
All kärlek nåd och gunst / the finna sku och se /
At jag margfaldelig alt godt them wil bete.

Pie Defunctæ Verba.

Med Himlens Konung är jag kommen uti frändskap /
Hans Son är sielf min Bror / på nöd har han giordt
ändskap /

Förkitter är jag med hans lära Fader wist /
Ty all min synda skuld bar Sonen Jesus Christ.

Som jag af hans förtienst i lifwet jämit mig sågnadt /
Så har GUD / sen jag rest från jorden mig nu sågnadt /
Och giuwit LISA ro för sweda / wärck / beswär /
Märck thet min Christen kär / hur nådig Gud Han är

